



Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 1, letnik XII.
januar 2013



Vsebina

<i>Magdalena Tovornik:</i>	Beseda predsednice	3
<i>mag. Andrej Košič:</i>	Miletu v spomin	5
<i>dr. Bruno Ravnikar:</i>	Nagrada mag. Anji Soršak	7
<i>Janja Ravnikar:</i>	Poročilo s skupščine CIOFF® 2012 v Parizu...8	
<i>Samo Rumež:</i>	Prijavljanje skupin na razpisane festivale..	11
<i>Urška Štumberger:</i>	AFS Študent na folklornem festivalu v Mehiki	13
<i>mag. Vesna Bajič S.:</i>	Ajte amo, kolo da zaigramo!	16
<i>Špela Fabjan:</i>	45. obletnica Folklorne skupine Emona	18
<i>Mag. Jasna Sok:</i>	Ljubiteljsko folklorno ustvarjanje in poustvarjanje je danost in čast	19
<i>foto:</i>	Koncert ob 45. obletnici FS Emona; Sestanek Srednjeevropskega sektorja v sklopu CIOFF® skupščine v Parizu (foto: Janja Ravnikar) ..	24

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Glavni trg 7
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
internet: www.zltss.si



Bilten ureja Uredniški odbor:

glavni urednik	Janja Ravnikar
član	Janez Florjanc
član	Božidar Fabjan

Prispevke pošiljajte na: janja.ravnikar@gmail.com

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Panjska končnica: »Sveti Florijan« (Sv. Florijan, ki je med največkrat upodobljenimi svetniki na končnicah, varuje pred tuzemskim in večnim ognjem.)



Beseda predsednice

Ob vstopu v leto 2013 želim prav vsakemu izmed vas, spoštovani člani in članice ZLTSS, izreči najboljše želje za vašo osebno in društveno srečo, uspeh in zadovoljstvo.

Vsak začetek novega obdobja temelji na rezultatih minulega, kar pomeni, da bi bilo kar takoj potrebno narediti sintezo leta 2012, a se bom temu zavestno izognila, saj menim, da bomo celovit pregled opravljenih aktivnosti naredili skupaj, na našem februarskem Zboru članov. Ne morem pa mimo velikega števila dogodkov, ki so se v zadnjem trimesečju leta 2012 zgodili na mednarodni in tudi domači sceni. Najpomembnejši je bil gotovo svetovni Kongres CIOFF®, ki ga je letos izjemno dobro organizirala francoska nacionalna sekcija. V Parizu smo se zbrali predstavniki nacionalnih sekcij iz 60 držav z vseh petih kontinentov. Veliko starih prijateljev, pa tudi nekaj novih. Kot sem že napovedala, je bil tokratni Kongres zelo v znamenju sodelovanja z UNESCO, kjer smo v zadnjih dveh letih naredili velik napredek. Tudi Kulturna konferenca in Forum sta bila namenjena zanimivim in aktualnim temam, ki so nam jih predstavili mednarodni strokovnjaki. Na tej seji Kongresa smo (končno) sprejeli tudi novo strukturo organiziranosti CIOFF®, kar pomeni, da bodo na naslednjem Kongresu (oktobra 2013 v Zacatecasu, Mehika) potekale volitve v prav vse organe, vključno s predsednikom CIOFF®. Seveda smo naše bivanje izkoristili tudi za možnosti gostovanj slovenskih skupin na CIOFF® festivalih, zato vas že sedaj vabim, da pozorno spremljate razpise, ki vam jih redno pošiljamo. V primeru, da imate posebno željo sodelovati na konkretnem festivalu, stopite čimprej v stik z nami, da vam bomo lahko pomagali preko svetovne CIOFF® mreže. Če boste to storili sami, nas o tem ne pozabite obvestiti!

Doma so se vrstile folklorne prireditve, ki so bile namenjene tako praznovanju visokih obletnic društev kakor tudi običajnim letnim nastopom. Posebej bi rada omenila dobrodelni koncert, ki ga v začetku januarja pripravlja folklorna skupina Tine Rožanc iz Ljubljane.

Vodstvo ZLTSS je v novembru uspešno opravilo sejo Upravnega odbora in Strokovnega sveta. Glavni poudarek je bil na poročanju



regionalnih predstavnikov o njihovih aktivnostih in stikih s folklornimi skupinami na terenu. Tu bo potrebno še veliko postoriti, kar se je nedoumno pokazalo tudi na sestankih predstavnikov naših članic iz primorske in dolenjske regije, kjer sem bila prisotna. Ponovno pozivam k organizaciji podobnih sestankov tudi v drugih regijah, saj bomo o tem temeljito spregovorili na že napovedanem februarskem Zboru članic ZLTSS.

V letu 2013 bo UNESCO praznoval 10. obletnico obstoja Konvencije o nesnovni kulturni dediščini. Za njeno uresničitev v praksi se zavzemamo tudi mi. Z ohranjanjem in predstavljanjem žive kulturne dediščine kostumov, glasbil in glasbe, pesmi, plesa, običajev itd. bodimo zato tudi v tem letu še posebej aktivni!

Magdalena Tovornik, predsednica ZLTSS



Člani Izvršilnega Odbora ZLTSS se zahvaljujejo vsem, ki ste poslali pisne ali elektronske čestitke in želje za uspešno novo leto 2013.

Uredništvo Biltena

Miletu v spomin

»Le kdo bo listje grabil, le kdo bo praprot žel!« je s stopnišča hiše v Čopovi 14 zapel s svojim čistim baritonom, ko se je zazrl v sadni vrt, prekrit s plastjo odpadlega listja. Bilo je sredi dneva v sredo, 14. novembra 2012, v katerem smo z njim in z njegovo ženo Nevo dobre tri ure obujali spomine na razne dogodke iz njunega bogatega življenja. Razlog našega tokratnega srečanja je bil predvideni intervju za naslednjo številko revije *Folklornik*, za katerega sem se »zavezal« Bojanu Knificu. Pogovor je bil živahen, drug drugega smo dopolnjevali, minilo je, če zapišem v prenesenem pomenu besede, »kot bi pihnil«. Poslovidli smo se kot vedno v preteklih nekaj več kot petdesetih letih našega znanstva in prijateljstva, kratko, preprosto z »Živijo!« in obljubo, da se tako spet kmalu slišimo, ko bo na vrsti naslednja faza intervjuja, njuna avtorizacija.

Štiri dni kasneje je v nedeljo zvečer udarila bomba – Mile je umrl. »Pa ti si, kot da si slutil, kaj se bo zgodilo ...,« mi je rekla Neva, ko smo se naslednji četrtek ob pogrebu spet srečali, z Miletom tokrat žal samo še v spominih. Izmed teh spominov bi rad napisal nekaj najznačilnejših dogodkov ali dogajanj, za katere lahko mirno trdim, da se je MILE TRAMPUŠ, sicer univ. dipl. inženir strojništva, z njimi z zlatimi črkami zapisal v zgodovino folklorne dejavnosti na Slovenskem.

Najprej pripravljajno obdobje spoznavanja z violino v Glasbeni šoli v Velenju. Nikakor ne moremo površno zamahniti z roko, češ, to ni bilo nič posebnega. Če nič drugega, je bila osnova, brez katere si vsaj jaz ne znam predstavljati kasnejšega Mileta poliglota, ki je igral na vse, kar mu je prišlo pod roke.

Sledi deset prijaznih plodnih študentskih let plesanja, prepevanja, tudi večletnega Miletovega predsednikovanja v Maroltovi skupini, kjer sta se spoznala in odločila za kasnejše skupno življenje z Nevo Macarol. V kratkem času dveh ali treh let so se rodila tri bitja ženskega spola – Alenka, Tina in »Koleda«. Primerjava je res malce nenaavadna, vendar ob primerni stopnji samostojnosti, ki sta ju zelo kmalu ob vsaj začetni veliki skrbi Miletove mame zanju izkazovali obe hčerki, je tretje bitje, Folklorna skupina Koleda, lahko zaživel z vsem žarom,



energijo, znanjem in ljubeznijo do dejavnosti in v kratkem času postalo vzor ne le skupinam iz tako imenovane »provinc«, ampak v marsikaterem pogledu tudi skupinam iz obeh slovenskih »metropol«.

Nobenega dvoma ni, da je Koleda njuno izredno uspešno skupno življenjsko delo. Po eni strani sta se pri tem delu optimalno prepletali njuni pretežno karakterni značilnosti, Mile kot generalist in Neva kot detajlist; po drugi strani pa sta bila na strokovnem področju v obdobju pred začetkom dela oba plesalca, oba pevca in oba s pomembno osnovno glasbeno pred izobrazbo. Oba sta bila sposobna ostale člane skupine učiti plesa in petja. Neva se je morda več časa lahko posvečala skrbi za kostumsko podobo, Mile se je lotil glasbenih sestavov in priredb. Oba sta pripravljala plesne venčke. Najbrž bi bilo silno težko ali pa celo nemogoče natančno opredeliti zasluge vsakega posebej. Mogoče je med najbolj značilnimi izjavami prav ta: »Midva se prerekava samo, če se pogovarjava o folklori.«

Poleg navedenega skupnega dela pri »Koledi« vendar ni težko opredeliti tudi več zelo pomembnih Miletovih zaslug predvsem na področju ljudske instrumentalne glasbe, med njimi predvsem:

- zasluga za uveljavitev in izjemen vzpon in današnjo popularnost diatonične harmonike skupaj z legendarnim Lojzutom Slakom v praksi, predvsem pa v procesu izobraževanja na seminarjih.
- S prirojenim pedagoškim čutom, natančnostjo tehnično visoko izobraženega strokovnjaka in zglednim didaktično metodičnim pristopom, kar vse odraža njegov priročnik za učenje diatonične harmonike, je poskrbel za pisno osnovo tako udeležencev izobraževalnih seminarjev kot tudi harmonikarjev samoukov. Pri tem nikakor ne gre zanemariti dejstva, da je v procesu spoznavanja igranja na diatonični harmoniki prehodil vse faze razvoja od samouka do »mojstra«.
- Melodično spevne, ritmično neoporečne, predvsem pa vedno čim manj oddaljene od izvornih melodij so neštete njegove priredbe za različne vrste glasbenih sestavov v Koledi, v zadnjem času pri medžimurskih tamburaših iz Velenja, pa tudi pri različnih folklornih skupinah po vsej Sloveniji.
- Nepozaben nam bo vsekakor ostal kot multiglasbenik – samouk. Po njegovem kriteriju sposobnosti zaigrati na

katerokoli glasbilo vsaj melodijo »Na planincah« se je pri njemu števec ustavil pri številki petnajst.

Nekaj posebnega si zapustil nam, tvojim prijateljem »slovenskim folkloristom«, za kakršnega si se tudi sam rad večkrat poimenoval. Pripravljenost pomagati z enostavnim nasvetom ali pa z udeležbo kot glasbenik pri neki drugi folklorni skupini na turneji v inozemstvu, predvsem pa z iskreno pohvalo za kakršno koli dobro opravljeno delo na folklornem področju, brez kančka zavisti. Močno te bomo pogrešali.

mag. Andrej Košič



Nagrada mag. Anji Soršak

Članica folklorne skupine "Tine Rožanc" Anja Soršak je pred letom dni na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani uspešno zagovarjala magistrsko delo z naslovom "UNESCO-va konvencija o varovanju nesnovne kulturne dediščine na primeru Metliškega obredja". Njen mentor je bil prof. dr. Bogomil Ferfila. To je redek primer, da si je kandidat izbral temo s področja naše slovenske, belokranjske folklore. Metliško obredje je sicer že pred časom opisal France Marolt, zamisel, predstaviti ta dogodek kot prispevek k UNESCO-vedu programu o varovanju nesnovne kulturne dediščine (Intangible Cultural Heritage), pa je nedvomno zasluga prav Anje Soršak. To je še toliko bolj pomembno, saj je ravno na letošnji skupščini CIOFF® v Parizu bil tej temi posvečen kar zajeten del dnevnega reda, mi pa pogosto ugotavljamo, da nas naši sosedje v tem kar krepko prehitujejo.

24. oktober se praznuje že od leta 1948 kot Dan Združenih narodov. Ob tej priliki nagradi Društvo za Združene narode za Slovenijo tiste študente, ki so prispevali največ k razumevanju med narodi. Predsednik društva prof. dr. Ernest Petrič je ob letošnjem slavlju izročil Priznanje in nagrado Društva za Združene narode za Slovenijo ravno naši Anji. Zato mag. Anji Soršak iskreno čestitamo!

dr. Bruno Ravnikar



Poročilo s skupščine CIOFF® 2012 v Parizu

Avtorica tega prispevka sem bila na sestanku upravnega odbora ZLTSS dne 14. 4. 2012 v Kranju določena kot zastopnica slovenske nacionalne sekcije CIOFF® na letni Generalni skupščini CIOFF® v Parizu, ki je trajala od 8. do 17. novembra 2012. Kot nacionalna zastopnica sem bila na skupščini prisotna med 14. in 18. novembrom. V slovenski delegaciji sta bila še Magdalena Tovornik, predsednica ZLTSS in predstavnica CIOFF® v UNESCO, ter dr. Bruno Ravnikar, ustanovni član CIOFF®-a in njegov častni član. V času, v katerem sem bila prisotna na kongresu, so potekali sektorski sestanek, sama skupščina, ki je trajala več dni, kulturna konferenca in odprti forum.

Na **Odprtem forumu** je imela predstavnica organizacije WIPO (World Intellectual Property Organization – Svetovna organizacija za intelektualno lastnino) referat na temo ohranjanja tradicionalnih kultur v povezavi z izzivi in priložnostmi za folklorne festivale, kjer je govorila predvsem o avtorskih pravicah oziroma o intelektualni lastnini.

Kulturno konferenco, ki je potekala pod pokroviteljstvom UNESCO-a, je v prvem delu na temo odgovornosti držav in civilne družbe pri ohranjanju tradicije kot moderatorka vodila Magdalena Tovornik, predstavnica CIOFF®-a v UNESCO. V drugem delu je temo zagotavljanja ohranjanja nesnovne kulturne dediščine s primeri moderiral Guy Landry iz CIOFF® Kanada.

Sestanek **Srednjeevropskega sektorja**, na katerem smo razpravljali predvsem o dnevnem redu skupščine, je bil delovne narave. Poleg tega so bile nacionalnim sekcijam podane prihodnje zadolžitve. V nadaljevanju podajam nekaj tem in zaključkov s sektorskega sestanka.

- Ker je CIOFF® postal uradni partner UNESCO-a, moramo vse države članice CIOFF® spremeniti glave dopisov.
- Poudarjeno je bilo, da CIOFF® išče pravnega svetovalca, ki je pravnik in govori vse tri uradne jezike CIOFF®-a: angleško, francosko in špansko. To mesto je zaenkrat še nezasedeno.
- Povedano je bilo, da država, ki želi voliti, mora izpolnjevati tri pogoje: v roku plačati članarino, v roku poslati letno poročilo, ki mora biti izpolnjeno vsaj v 65 %, in v roku poslati podatke za koledar. Če ti pogoji niso izpolnjeni, določena nacionalna sekcija

nima pravice voliti, kar posledično pomeni, da njeni predstavniki ne morejo biti upravičeni do znižanega zneska plačila dnevnega bivanja na skupščini za nacionalne delegate. Problem te vrste se je v našem sektorju pokazal pri Armeniji, Romuniji in Nizozemski. Slednja se s tem ni strinjala, čeprav so ti pogoji upravičeni. Ugotavljam, da Slovenija ves čas redno izpolnjuje te pogoje, poleg njih pa tudi ostale, žal zaenkrat še neobvezne.

- Članica delovne skupine za CIOFF®-ovo Folkloriado (neke vrste folklorne olimpijske igre) Madžarka Eva Héra je poročala o Folkloriadi, ki je bila letos oktobra v Anseongu v Južni Koreji (Slovenija se je ni udeležila). Tisti izmed prisotnih na sektorskem sestanku, ki so se Folkloriade udeležili, so podali svoja mnenja in videnja. Slišati je bilo tudi pritoževanje zaradi obnašanja nekaterih skupin, ki so se cele noči naglas zabavale po sobah, da ostale niso mogle spati, nekateri udeleženci pa so hotelu naredili tudi nekaj škode, ko so skozi okna metali razne predmete. Škodo je na koncu moral poravnati organizator. Slišali smo tudi, da mnogo članov skupin udeleženk na Folkloriadi ni vedelo, kaj je CIOFF® in da je to krivda nacionalnega delegata. Kandidata za izvedbo naslednje Folkloriade v letu 2016 še ni.
- Zastopnica srednjeevropskega sektorja je povedala, da je treba v intranet vnesti zahtevane podatke o nacionalni sekciji v volilnem letu, kar smo letos storili.
- Predsednik festivalske komisije Müller je povedal, da je končni rok za vnos podatkov v CIOFF®-ov koledar festivalov 15. 7. 2013. Slovenija ima po novem v koledarju dodan še festival v Kozjem.
- Festivalska komisija bo poslala nove vprašalnike za festivale in gostujoče skupine. Te bomo morali poslati vsem našim članicam in jih zamenjati na spletni strani ZLTSS. Do sedaj jih še nismo prejeli.
- Razpravljalo se je o problemu nekoordiniranja vabil za skupine iz Gruzije, Azerbajdžana in Armenije.
- Na sestanku smo bili naprošeni, da v kolikor imamo podatke o delu s prizadetimi otroki na področju folklorne, naj jih dostavimo CIOFF®-u, kar smo že obravnavali na upravnem odboru ZLTSS.
- Vse nacionalne delegacije smo dobile nalogo vprašati svoje festivale, če dovolijo zmagovalcu foto tekmovanja, da dobi akreditacijo z vstopnico ter tam legalno fotografira. Festival te



osebe ni dolžan gostiti. V ZLTSS smo to nalogo že izpolnili in CIOFF®-u poslali pridobljene podatke.

- Opozorjeni smo bili, da moramo biti zelo previdni s predstavnikom Jordana gospodom Khalidom, ki ni uradni predstavnik v CIOFF®.
- V letu 2013 bo generalna skupščina CIOFF® v Mehiki med 26. 10. in 3. 11. 2013.
- Podan je bil predlog za generalno skupščino CIOFF® leta 2014 v Nemčiji (Bautzen), na področju, kjer živijo Lužiški Srbi.
- Naslednji sestanek srednjeevropskega sektorja bo v Bakuju, Azerbajdžan, in sicer med 29. 5. in 2. 6. 2013.

Generalna skupščina CIOFF® je potekala več dni in je bila bolj formalnega značaja od sektorskega sestanka. Na njej smo med drugim sprejeli finančno poročilo za leto 2011 in proračun za leto 2013. Sprejeli smo tudi spremembe statuta, na katerem je pravna komisija delala zelo dolgo. Pri tej točki se je malo zapletlo glede pogojev, ki jih mora izpolnjevati država, ki se želi včlaniti v CIOFF®. V nadaljevanju je direktor festivala v Montoire ugotavljal, da bodo glede na ekonomske razmere folklorne skupine vedno težje plačevale letalske vozovnice in se morajo zato festivali povezovati med seboj in si deliti stroške. Menil je tudi, da na festivalu ni pomembno le nastopanje, temveč tudi druženje med skupinami. Glede na nove logotipe je bilo poudarjeno, da v kolikor bo CIOFF® ugotovil nepravilno uporabo logotipa CIOFF®-a, bo o tem obvestil prizadeto nacionalno sekcijo, ki bo morala pravno ukrepati. Predsednik festivalske komisije Müller bo obvestil festivale, kakšne dolžnosti imajo do CIOFF®-a, ker jih mnogi ne izpolnjujejo. Podatke o morebitnih privatnih menedžerjih moramo poslati njemu, ki o njih vodi interno listo. Domenjeno je bilo tudi, da bo CIOFF® države članice po elektronski pošti vprašal, koliko koledarjev potrebujejo, ker so nekatere države izrazile mnenje, da ne rabijo toliko koledarjev. S tem se lahko zmanjšajo stroški.

V času kongresnega dogajanja smo se mnogo pogovarjali tudi o možnih vabilih na festivale za naše skupine članice, in sicer za Portugalsko, Turčijo, Gruzijo, Severni Ciper, Nemčijo, Belgijo, Nizozemsko, Finsko in Francijo.

Janja Ravnikar

Prijavljanje skupin na razpisane festivale

Na začetku mi dovolite, da vsem članom zaželim obilo uspehov na področju ohranjanja ljudske tradicije, predvsem pa ogromno dobre volje, strpnosti in optimizma v letu 2013. Slednje želim predvsem na osnovi dogodkov, osebnih izkušenj in situacije v naši državi, kjer žal, vsako leto znova, področju ljubiteljske kulture namenjajo manj sredstev.

V mesecu novembru smo se v Ljubljani sestali člani Upravnega odbora in člani Strokovnega sveta ZLTSS ter pregledali zapisnik prejšnje seje in sklepe, predstavili poročila naših področnih delegatov ... Kot predstavnik festivalov sem svoje poročilo podal tudi sam, vendar smo se v nadaljevanju seje pogovarjali tudi o povabilih na festivale oz. gostovanja, ki jih prejemo na naš naslov ter preko g. Ravnikarja v obliki 'razpisa' posredujemo našim članom.

Odločitev za ta članek je padla po pogovoru s predstavniki Strokovnega sveta, ki vaše prijave na razpisane festivale kasneje tudi obravnavajo, prav tako pa se potrudijo in neizbranim skupinam posredujejo odgovor, zakaj niso bile izbrane. Sicer sam nisem član Strokovnega sveta, sem pa kot dolgoletni plesalec in predsednik KUD-a Študent iz Maribora obiskal marsikateri festival, prav tako pa sodeloval pri organizaciji številnih gostovanj AFS Študent po Evropi in svetu. Na sami seji sem tako predlagal, da vam, našim članom, še enkrat predstavimo potek postopka prijave na festivale.

1. Začne se s povabilom organizatorja festivala, ki ga posreduje na našo zvezo.
2. Sledi razpis oz. obvestilo o festivalu, ki ga našim članom pošlje g. Ravnikar.
3. Sledi prijava skupin interesentk.
4. Na osnovi prejetih prijav Strokovni svet odloča o najbolj primerni skupini za udeležbo na danem festivalu.
5. Sledi obvestilo o izbrani in neizbrani skupinah, skupaj s kratko argumentacijo odločitve.
6. Običajno sledi 'predaja' komunikacije med festivalom in ZLTSS na relaciji festival – skupina.



7. Glede na vaše dolžnosti 14 dni po udeležbi na festivalu pričakujemo še poročilo o izvedenem gostovanju (poročilo najdete na naslovu: <http://www.zltss.si/clanstvo/obrazec-za-skupino-clanico.html>).

To je primer t. i. idealnega scenarija, največkrat pa se zaplete pri točki 3, pri prijavi. Dovolite mi, da vam ponovno povemo, da pri izbiri najprimernejše skupine ni pomembno, kdaj ste se prijavi na razpis, v kolikor ste se seveda prijavi v razpisanem roku. Že res, da se pri redkih izjemah zgodi, da je v obvestilu zapisano, da je potrebno dati odgovor v dnevni ali dveh, vendar so to zgolj zelo redke izjeme.

O hitrosti prijavljanja vas želimo obvestiti predvsem zaradi tega, ker si želimo, da bi vodstvo skupin, ki se na razpisane festivale prijavljajo, že samo ocenilo, ali je prijava na določen festival sploh smiselna. Žal se (pre)večkrat dogaja, da se Strokovni svet odloča o gostovanjih skupin, za katere se kasneje izkaže, da ali sploh niso sposobne ponuditi zadostne minutaže plesnega programa ali ne bodo mogle zbrati sredstev za pot na omenjen festival.

V ZLTSS si zato želimo, da preden 'kliknete' *odgovori na obvestilo*, ki ste ga prejeli od g. Ravnikarja:

- preverite in poiščete osnovne informacije o festivalu na spletu (večina festivalov ima svoje spletne strani) ter tako že sami ocenite, ali 'ste kos' razpisanemu festivalu (ali imate pripravljenega dovolj plesnega programa, da ugodite festivalskim zahtevam in obveznostim),
- preverite, ali bodo vaši člani v razpisanem datumu na voljo,
- realno ocenite, ali ste sposobni zbrati sredstva, ki jih bo potrebno nameniti za pot na kraj festivala (avtobusni prevozi, letalske karte ...).

Zavedati se moramo, da razpisani festivali večinoma od nas zahtevajo udeležbo skupin v okviru CIOFF® pogojev (omejeno število udeležencev, predvidene minutaže, kvalitetni nivo skupine, raznolikost programa, kostumska primernost, tuje govoreče vodstvo ali član skupine – vsaj angleški jezik ...).

Upam, da razumete, da želimo v ZLTSS svoje delo opravljati kvalitetno in korektno. Ravno zato želimo, da se tudi vodstva skupin zavedajo pomembnosti in odgovornosti prijave na razpis, saj je v primeru številnih prijav naš Strokovni svet primoran iskati odgovore na preproste 'tri alineje', s čimer pa se obseg njihovega dela poveča, sam izbor pa oteži. Ravno zato vam sporočamo, da se izbor skupine ne izvede pred potekom roka za prijavo, kar pomeni, da vrstni red prijavljenih ni pomemben in ne vpliva na odločitev Strokovnega sveta ZLTSS.

Upam, da se vsi zavedamo, da je udeležba naših skupin in posledično kvaliteten prikaz našega ljudskega izročila na tujih festivalih tisto, kar nam odpira vrata novih vabil oz. novih festivalov.

Samo Rumež, predstavnik festivalov pri ZLTSS



AFS Študent na folklornem festivalu v Mehiki

Člani Akademske folklorne skupine Študent Maribor se vsako leto pred začetkom novega študijskega leta odpravimo na mednarodni folklorni festival, kjer s plesom in petjem predstavljamo slovensko ljudsko izročilo drugim narodom. Letos nas je pot vodila v daljno, eksotično Mehiko, v manjše mesto Zacatecas. Eden največjih mehiških folklornih festivalov, Festival Zacatecas del Folklor



Internacional/Gustavo Vaquera Contreras, je od 29. julija do 5. avgusta 2012 potekal že 17. leto zapored in »kudovci« smo se ga udeležili že drugič.

Pot se je pričela na letališču v Benetkah in skorajda zaključila na letališču v Mexicu City, kjer nas je pričakal vodič Adrian, s katerim smo se odpravili na deseturno vožnjo proti Zacatecasu. Nastanjeni smo bili v hotelu, skupaj s folkloristi iz Argentine in sosednje Hrvaške. Hrana v hotelu je bila zelo okusna, tradicionalna ter prilagojena Evropejcem, saj so se organizatorji v preteklosti velikokrat ukvarjali s prebavnimi motnjami zaradi pikantne mehiške hrane.

Že med potjo, med pogovorom z vodičem, smo ugotovili, da domačini s festivalom preprosto živijo in je z leti postal del njih. V času festivala so ulice okrašene, ljudje nasmejani, ustrezljivi, mesto živi le za en sam cilj – obiskovalcem ustvariti nepozabne spomine na mesto in dogajanje v času festivala. In ravno to je nas, kudovce, prepričalo, da se po osmih letih v mesto Zacatecas ponovno vrnemo. In ni nam žal.

Zacatecas je majhno mesto, ki leži na 2544 m nadmorske višine in privajanje na višinsko razliko je bila edina težava, ki smo jo imeli v času festivala. Občuti se predvsem kot povečana utrujenost ali vrtoglavica, ki pa v dveh do treh dneh izgine. Mesto je v Mehiki znano predvsem po rudniku srebra, ki smo si ga tudi ogledali. Domačini pravijo, da je Zacatecas mesto, ki ima obraz iz kamna in srce iz srebra (con rostro de cantera y corazón de plata).

Prijaznost, ustrežljivost, veselje do petja in plesa te v Mehiki spremlja na vsakem koraku. V spominu nam bo za vedno ostala nekaj kilometrski povorka vseh folklornih skupin, ki je stalnica na folklornih festivalih in je največkrat dolga in za plesalce lahko tudi naporna. Povorko vseh folklornih skupin, prvi in zadnji dan, si je ogledalo več tisoč ljudi, ki so nas spodbujali z vzkliki Eslovenia, ploskanjem, prepevanjem, plesanjem, fotografiranjem. Takega vzdušja ne doživiš povsod, premalokrat pa zagotovo v Sloveniji, pred domačo publiko. Na utrujenost ob takšnem vzdušju plesalci še pomislili niso.

Skupaj z več kot desetimi lokalnimi mehiškimi folklornimi skupinami in folklornimi skupinami iz Argentine, Venezuele, Brazilije, Čila, Kolumbije, Konga, Hondurasa, Kanade, Egipta, Tajvana, Rusije, Belgije, Francije, Poljske in Hrvaške smo mariborski folklorniki vsak dan polnili sedeže dvoran in avditorijev ter navduševali domačine in turiste. Predstavili smo se s različnimi plesi in z animacijskim programom, ki tujce vedno najbolj pritegne. (ples s klobuki, pobreška ...).

Otvoritev in zaključek festivala sta se prvi in zadnji dan festivala odvila na velikem odru na osrednjem mestnem trgu, kjer so se predstavile vse sodelujoče folklorne skupine. Na velikem odru smo se predstavili tudi mi in naš nastop je pred več tisoč gledalci in nastopajočimi pohvalil nacionalni predstavnik CIOFF®-a iz Mehike, Arturo H. Cueto Juárez. V svojem nagovoru je povedal, da predstavniki CIOFF®-a Mehike in CIOFF®-a Slovenije že leta dobro sodelujejo. Povedal je tudi, da kljub temu, da je Slovenija manjša od Zacatecasa, smo njeni prebivalci srčni in predani svojemu delu, zato je izredno vesel, da smo se, po priporočilu dr. Bruna Ravnikarja, festivala udeležili.

Vse ostale dni smo se predstavljali skupaj z največ tremi tujimi skupinami, z 20, 30 in 45 minutnim programom. Po zaključku festivala smo se, na povabilo organizatorjev, odpravili na ogled ruševin in ostankov piramid in ker je Mehika znana kot izredno nevarna dežela, nas je na izlet pospremila kar 25 varnostnikov (policistov), opremljenih s puškami in neprebojnimi jopiči. V tradicionalni mehiški restavraciji smo si privoščili mehiške specialitete. Okus te hrane je čisto drugačen kot v mehiških restavracijah, ki jih poznamo pri nas. Ne samo organizatorji festivala, ampak tudi domačini so nas povsod sprejeli z navdušenjem. Topli stiski rok, veselje ob pogovoru in pristen nasmeh na obrazih mimoidočih so nam vsakodnevno potrjevali, da so Mehičani prijazni ljudje, ki kljub svoji revščini goste iz tuje države počastijo na najlepši možen način in prihajati k njim prvič ali se ponovno vračati je vedno neponovljivo doživetje.

Urška Štumberger, predsednica AFS Študent



Ajte amo, kolo da zaigramo! **AKUD Kolo iz Kopra praznovalo 5. obletnico delovanja**

Praznovanje pete obletnice društva AKUD Kolo si bodo Koprčani zapomnili po izjemnih kulturnih dogodkih, ki jih je omenjeno društvo organiziralo od 20. do 24. novembra 2012. Začeli so z literarno – glasbenimi uricami za otroke, ki sta jih pripravili in vodili učiteljici Nada Čupković, univ. dipl. filologinja, in mag. Vesna Bajić Stojiljković, etnomuzikologinja. Skupaj z otroki so ustvarili zgodnico o jeseni in jo glasbeno ter dramsko obarvali. Literarno – glasbene urice so bile poseben izobraževalni program, namenjen otrokom v okviru kreativno – izobraževalnih delavnic, ki jih društvo Kolo izvaja že od leta 2009 in so namenjene učenju srbskega jezika, književnosti in tradicije.

Ob praznovanju petletnice delovanja je društvo Kolo povabilo Ansambel Bisernico iz Bijeljine, veliki narodni orkester RTV Bijeljina iz Republike Srbske, ki ga sestavlja petnajst mladih, šolanih in ambicioznih glasbenikov. V Kulturnem domu Izola so v petek, 23. novembra, priredili izjemen celovečerni koncert z nazivom “Od meraka do sevdaha”. Prepletale so se tako pesmi v izvedbi štirih pevcev in instrumentalne melodije iz Srbije, Bosne in Makedonije.

Zaključna prireditev ob peti obletnici delovanja je bil celovečerni koncert, ki je nosil naziv “Ajte amo, kolo da zaigramo!”, katerega se je udeležilo več kot sto folklornikov, pevcev in godcev. Koncert je v soboto, 24. novembra spremljalo veliko število obiskovalcev, ki so do zadnjega mesta napolnili Gledališče Koper. V programu je bilo veliko premiernih odrskih postavitev, med katerimi lahko izpostavimo srbske plese iz romunskega Banata v okviru deverskega običaja, plese iz Trstenika, plese iz Bačke, meščanske plese iz okolice Beograda, plese iz Vladičinega Hana in Leskovačkega Pomoravja v južni Srbiji, izvajali pa so jih plesalci in pevci štirih folklornih skupin, od najmlajše folklorne skupine “Kolce” preko mladinske, akademske in veteranske. Akademski



moška in ženska pevska skupina sta tudi zapeli po belokranjsko, banijsko in ličko, v tradicionalnem načinu petja "na bas".

Folklornikom, ki so zvesti društvu Kolo že pet let, je Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (JSKD) podelil bronaste Maroltove značke. Podelila jih je ob zaključku programa gospa Darija Krkoč, tajnica Zveze kulturnih društev Mestne občine Koper in članica območnega sveta JSKD. Kulturni program so spremljali tudi posebni gostje: ga. Lilijana Kozlovič, predsednica Zveze kulturnih društev Mestne občine Koper; g. Nikola Todorović iz Ljubljane, delegat za srbsko skupnost v Sloveniji; g. Tomo Ćirković, protojerej – stavrofor, pravoslavni duhovnik iz Kopra; g. Srđan Spasojević, pravoslavni duhovnik iz Postojne; ga. Nada Čupković iz Kopra, vodja kreativno – izobraževalnih delavnic za otroke in mladino; predstavniki društev iz SKPD Sveti Sava iz Kranja, KD Mihajlo Pupin iz Ljubljane in KD Mandrač iz Kopra. Po zaključku programa se je praznovanje pete obletnice nadaljevalo v Hotelu Žusterna, kjer je prisotne z glasbo in pesmijo razvijal omenjen Ansambl Bisernica iz Bijeljine.

Ob peti obletnici je društvo Kolo izdalo tudi brošuro z nazivom »Pet let z vami«, ki jo je dobil vsak obiskovalec koncertov. Dogodki so bili napovedani tudi v televizijski oddaji "Dobro jutro", v kateri so folklorniki v živo zaplesali v studiu TV Koper.

Praznovanje vsakega jubileja, čeprav tudi majhnega, je izjemno zahteven dogodek, ki zahteva dobro organizacijo in veliko priprav. Članom društva AKUD Kolo je to kot vsako leto doslej nedvomno uspelo, saj si že od samega začetka delovanja prizadevajo organizirati programsko drugačne in raznovrstne prireditve, s posebnim poudarkom na kakovostnih priredbah plesa in glasbe, za kar je potrebno veliko kreativnosti in, vsekakor, tudi znanja.

mag. Vesna Bajić Stojiljković, umetniška vodja in predsednica društva



45. obletnica Folklorne skupine Emona

Projekt priprave koncerta, kot je bil ob 45. obletnici skupine, traja več kot dve leti. Začne se s samo idejo o tematiki oziroma "rdeči niti" koncerta, ki je potem podlaga za nadaljevanje priprav na sam koncert. Tokratnemu koncertu smo nadeli ime Poglej ... va - se. Poglej-va-se je lahko razumeti kot poglejva se (par) ali poglej vase (posameznik). Je zgodba o spoznavanju različnosti med dečkom in deklico, spogledovanju fanta in dekleta ter skupnem življenju moža in žene.

Ideja koncerta je bila predstaviti tri različna obdobja, ki nas spremljajo skozi življenje. Mladost, norost in zrelost. Obdobja smo skušali predstaviti z devetimi različnimi plesnimi priredbami. Spremljala sta nas dva orkestra, godci in tamburaši. Samo povezovanje je bilo podkrepljeno s povezovalcem, ki je vso zgodbo povezal še z besedami.

S plesnimi priredbami smo želeli prikazati zgodbo o igri med dečkom in deklico, ki se v svojem otroštvu zgolj igrata in plešeta preproste korake. V mladosti odrasteta in se učita raznih del. Fant to obdobje okrona z odhodom v vojsko. Po vrnitvi se noro zaljubi in v svoji norosti dekletu postavi mlaj. Sledi poroka, na katero so povabljeni vsi. Rajanje se nadaljuje dolgo v noč. S časom norost izginja, življenje se umiri. Fant in dekle postaneta mož in žena, zrela za obveznosti, ki ju čakajo.

Z vsem smo želeli prikazati tudi zgodbo skupine, saj Folklorna skupina Emona raste že 45 let. V tem času je združila na tisoče pogledov in še več pogledov med plesalci, glasbeniki in poglede gledalcev. Na koncertu smo sodelovali prav vsi: mlajša in starejša otroška skupina, redna skupina ter veterani. Na odru je bilo vse prepleteno, povezano med seboj in dopolnjeno ter hkrati sklenjeno v celoto. Celotna zgodba je bila kostumsko in koreografsko bogata. Prikazana sta bila lep, bogat pregled dela in ustvarjanja naših prednikov ter zanimiv način predstavitve poustvarjanja naše kulturne dediščine.

Kostumi so sad dela in raziskav priznanih poustvarjalcev naše kulturne dediščine. So zelo pomemben del pri pripravi na koncert in morajo biti čim bolj avtentični in zbrani primerno odrski postavitvi. Pomembno je predvsem sovpadanje obdobja odrske postavitve in

samega oblačila. Na odru je pomembna celotna oblačilna podoba, ki mora biti primerna ne le odrski postavitvi, ampak tudi osebi, ki jo nosi. Veliko časa nam je vsem članom vzelo tudi pranje in likanje pred koncertom, da smo na odru izgledali najlepše. Ekipa, ki je pripravljala oblačila za ta koncert, se je prvič spopadla s pripravo toliko kompletov oblačil za kar 130 nastopajočih.

Ob praznovanju 45. obletnice skupine smo izdali tudi publikacijo, v kateri so predstavljeni glavni dogodki (turneje, koncerti ...), ki so se zgodili v 45 letih skupine. Ti so podprti s fotografijami in nekaj pisnimi prispevki ter poglavjem »Folklor ni samo folklor«, kjer smo z nekaj fotografijami skušali prikazati, kaj folkloristi še počnemo skupaj. Predstavljen je tudi celotni plesni repertoar skupine.

Letošnje leto je bilo za skupino res nekaj posebnega, saj smo se udeležili kar treh gostovanj v tujini, imeli preko 30 nastopov in se hkrati pripravljali tudi na slavnostni koncert ob 45. obletnici skupine. Vse to je zahtevalo veliko prostega časa, sploh od tistih, ki smo bili vpleteni v samo organizacijo koncerta. Na koncu je bilo vse poplačano z odličnim koncertom in druženjem s prijatelji. Vse skupaj nas tako samo še žene naprej, da želimo ustvarjati še in še več.

Špela Fabjan, Folklorna skupina Emona



Ljubiteljsko folklorno ustvarjanje in poustvarjanje je danost in čast

Članstvo v kateremkoli društvu pomeni mnogo več kot le številko na seznamu članov, po katerem se v nekaterih primerih šteje tudi moč in



velikost društva. Članstvo je neke vrste pripadnost, ki nalaga obveznosti, skozi katere lahko udejanjiš svoje interesne dejavnosti in sposobnosti, ki jih skozi poklicno prakso ali tudi sicer v življenju kot posameznik težje uresničiš. Pravo članstvo je pravzaprav še veliko več kot zgolj pripadnost, za katerega si se prostovoljno odločil. Kot član društva si po svojih sposobnostih odgovoren tudi za napredek, ugled in prepoznavnost društva na vseh njegovih področjih delovanja in ustvarjanja. Vse to in še mnogo več družijo člani Umetniškega društva folklorna skupina Kozje, da že trideset let vztrajajo pri svojem delu in poslanstvu ohranjanja in poustvarjanja slovenskega ljudskega plesnega izročila.

Kljub skromnim začetkom je prepoznavnost skupine hitro rasla

Začetki delovanja folklorne skupine (FS) so bili zelo skromni. Skupina je zagnano vadila dvakrat tedensko. Ob nastopih so velik problem predstavljala oblačila. Folklorne kostume si je skupina v tem začetnem obdobju izposojala pri folklorni skupini iz Senovega in Šentjurja, izposoja je bila vezana tudi na Zagrebško gledališče. Z nastopi je v prvih letih FS prispevala k popestritvi proslav in praznikov na območju nekdanje občine Šmarje pri Jelšah. Kar nekaj je bilo v tem obdobju nastopov tudi na sosednjem Hrvaškem: Planina Donja, Pregrada, Ivanjec, Krapina, Juraj u Trnju in Koprivnica. Prav gotovo je bilo za člane v tedanjem začetnem obdobju veliko doživetje njihovo prvo gostovanje v Makedoniji.

Prepoznavnost skupine je rasla in v letu 1986 se je prvič predstavila na Televiziji Slovenija. V oddaji »Pod lipo« z vključitvijo neposrednega prenosa iz Kozjega. Zaradi želje po nabavi lastnih oblačilnih kostumov so folkloristi začeli izvajati številne komercialne nastope v tedanjih Atomskih toplicah in Zdravilišču Rogaška Slatina. Programska leta so bila tako čedalje bolj zapolnjena s številnimi nastopi na prireditvah, proslavah in otvoritvenih svečanostih, ki so bile spočetka predvsem krajevnega značaja. Redno so se udeleževali srečanj folklornih skupin, ki jih je organizirala Zveza kulturnih organizacij Šmarje pri Jelšah, in tako medsebojno primerjali in ocenjevali delo in uspehe. Srečanja so bila tudi prijetno druženje med člani folklornih skupin območja nekdanje občine Šmarje pri Jelšah.

V naslednjih letih se je skupina programsko začela vse bolj odpirati navzven. Udeleževati so se pričeli območnih srečanj FS. Ta srečanja so imela ocenjevalni in selektorski pomen, saj so nastope ocenjevali

predstavniki Zveze za kulturno ljubiteljsko dejavnost iz Ljubljane in določili skupino, ki se je lahko uvrstila na medobmočno srečanje FS. Območna srečanja folklornih skupin so člani FS pričeli organizirati tudi sami. Leta 2003 je bilo prvo Območno srečanje folklornih skupin ljudskih pevcev in godcev v Kozjem, ki ga je skupaj s folklorno skupino organiziral JSKD Območna izpostava Šmarje pri Jelšah.

Celovečerni koncerti in obletnice

Prvi celovečerni koncert, ki ga je priredila FS Kozje, je bil posvečen 3. obletnici delovanja skupine. Programska leta so se vrstila in vsakih pet let delovanja so obeležili s celovečerno prireditvijo, ki so ji vpletli določen vsebinski pomen, vezan na krajevno izročilo. Tako so si ob petletnih jubilejih sledili celovečerni nastopi s predstavitvijo novih plesnih spleto, tudi novih folklornih kostumov in dejavnosti vseh delujočih skupin, od otrok v vrtcu Zmajček Kozje, preko osnovnošolcev šol Kozje in Lesično, do mladinske in odrasle folklorne skupine, povezanih v plesni splet, ki ga je zaokrožala določena vsebinska celota. Ob 25-letnici delovanja so na oder postavili zanimivo legendo o kozjanskem zmaju, ki je v delovanje FS vnesla nove programske in koreografske usmeritve in pri gledalcih vzbudila veliko zanimanja. Tudi sicer FS skrbi za odrsko predstavitev nekaterih običajev. Tako imajo na oder postavljena običaja Martinovanja in kresovanja.

Mednarodno delovanje

Prve predstavitve v tujini je vsekakor potrebno povezati s sodelovanjem s Kozjanskim parkom in tedanjim direktorjem Francijem Zidarjem, ki se je kulturnega poslanstva plesnega izročila dobro zavedal in v mednarodno kulturno sodelovanje ob raznih priložnostih vključeval tudi predstavitve slovenskega plesnega izročila. V sodelovanju s Kozjanskim parkom so folkloristi odpotovali v Sinzeldorf, kjer so s svojim folklornimi oblačili in plesi sodelovali v povorki ob praznovanju stotletnice gasilstva. Leta 2001 so v sodelovanju s Kozjanskim parkom nastopili na božično – novoletnem sejmu v Zwettlu v Avstriji. Skupaj s Kozjanskim parkom so odšli tudi na praznovanje tridesetletnice naravnega parka Bavarski gozd v Waldmünchen v Nemčijo.

Leta 2004 je FS postala članica ZLTSS in po zaslugi številnih vidnejših nastopov in prepoznavnosti skupine so pričela prihajati vabila tudi za sodelovanje na mednarodnih festivalih. Tako je FS v septembru 2005 odpotovala v Radnevo v Bolgariji, naslednje leto so gosto-



vali v Italiji, sledilo je gostovanje na Madžarskem, Češkem, Hrvaškem, v Srbiji in Makedoniji. Tovrstna gostovanja so prinesla skupini povsem nova doživetja in dragocene izkušnje, ob katerih se je skupina ne le plesno, ampak tudi duhovno kalila. Naporno in utrudljivo dolgotrajno potovanje, prenašanje težkih folklornih oblačil in pogosti nastopi ob mnogih nepredvidljivih situacijah, kot so dolgotrajna potovanja iz kraja v kraj nastopa, vročina ali mraz, zaslužen kosilo v poznih večernih urah po opravljenih nastopih zahtevajo od članov skupine veliko discipliniranost in resnično potrpežljiv odnos. Potovanje pomeni seveda tudi spoznavanje tujih krajev in ljudi, njihovih običajev ter navad. Ti vedno znova prinašajo v skupino prijetno razpoloženje, na katerega ostanejo nepozabni spomini.

Ob izkušnjah udeležbe na mednarodnih festivalih je znotraj skupine prišla pobuda, da takšen festival organizirajo tudi v Kozjem. V maju 2007 se je v Kozjem odvijal prvi mednarodni folklorni festival z udeležbo folklornih skupin iz Italije, Avstrije in Slovenije. V letošnjem letu je potekal že šesti tovrstni festival. Prav tako se je v letošnjem letu FS Kozje s svojim festivalom uspelo uvrstiti v svetovni koledar CIOFF®.

Folklorni kostumi in oblačilni videz

Po dolgoletnih naporih, številnih komercialnih nastopih, iskanju sponzorskih sredstev in iskanju ustreznosti blaga in krojačev se danes FS predstavlja s spleti petih slovenskih pokrajin, ki jih lahko suvereno predstavi v oblačilnem videzu petih slovenskih pokrajin. Tako v mnogočem skupina prispeva k ohranjanju in predstavljanju oblačilne kulturne dediščine tako Kozjanskega kot drugih slovenskih pokrajin.

Izobraževanje

Da bi člani FS lažje primerjali svoje delo in uspehe, so se udeleževali večine srečanj, organiziranih na območnem in medobmočnem nivoju, in tako spremljali kritike ocenjevalne komisije za svojo kot tudi za ostale udeležene skupine. To je vsekakor prinašalo dragocene izkušnje in navodila, kaj je dobro in kaj ni. Prav tako so se člani udeleževali nastopov in srečanj, ki so jih prirejale druge vidnejše akademske folklorne skupine in se ob njihovih, večinoma jubilejnih nastopih skušali zgledovati po vsem tistem, kar bi tudi sami lahko predstavili. Na seminarjih za vodje folklornih skupin se je izobraževalo več članov, pri čemer je začetni seminar uspešno zaključilo pet članov.

Intenzivne vaje

FS je leta 1989 odšla na prve intenzivne vaje v Portorož. Pri sami izvedbi in namestitvi članov je veliko pomagal Jože Planinc in DO Metka Kozje, saj so omogočili, da se je FS lahko nastanila v njihovem počitniškem domu, kjer so imeli tudi vaje. Delo na intenzivnih vajah je poslej folklorna skupina vključevala v programski sklop svoje redne letne dejavnosti, v katerem so se člani folklorne skupine na enem mestu in ob intenzivnem delu lažje in hitreje naučili na novo postavljenih plesnih spleto, hkrati pa utrdili že postavljene spletke. Na intenzivnih vajah je bilo delo resno in postavljeno po vnaprej določenem urniku, ki ga je pripravil strokovni vodja skupine. Ta je za delo na vajah običajno pripravil tudi nov plesni splet. Tako je FS do sedaj imela intenzivne vaje v različnih krajih v Sloveniji in na Hrvaškem. Intenzivnih vaj se folkloristi spominjajo na eni strani kot zelo resnega in tudi naporega dela, ki pa ga je vendarle spremljalo živahno »folklorno obredje«.

Priznanja

Za svoje delovanje je FS Kozje dobila prvo priznanje leta 1988 na Srečanju delovnih ljudi na Boču, kjer ji je Zveza sindikatov Slovenije podelila Srebrni znak za vestno delo. Sledilo je kar nekaj priznanj Krajevne skupnosti Kozje za številne nastope, s katerimi veliko prispevajo h kulturnemu dogajanju v kraju in širši okolici. Na svečanih sejah občinskega sveta so za svoje delo prejeli kar dve denarni nagradi. Najbolj so člani folklorne skupine seveda ponosni na najvišje priznanje, ki ga lahko podeli župan, to je grb Občine Kozje, ki so ga prejeli ob 25. letnici delovanja društva.

Vzgojna dejavnost in izobraževanje mladih

FS veliko pozornost posveča tudi vzgoji mladih. Folklorna interesna dejavnost se prične že v vrtcu Zmajček Kozje ter se nadaljuje v Osnovni šoli Kozje in Lesično. V primeru, da je dovolj mladih članov, znotraj FS Kozje deluje tudi Mladinska folklorna skupina.

Dokumentiranje in vodenje kronike

Člani FS so ponosni tudi na svojo skrbno vodeno in zapisano zgodovino. V tridesetih letih se je nabral zajeten sežanj desetih knjig, kjer se skozi natančno urejeni kronološki pisni in fotografski material lahko razbere razvoj in rast Umetniškega društva FS Kozje.

mag. Jasna Sok



Koncert ob 45. obletnici Folklorne skupine Emona (foto: Janja Ravnikar)



Sestanek Srednjeevropskega sektorja v sklopu CIOFF® skupščine v Parizu (foto: Janja Ravnikar)